

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода" 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
Тіло Нью-Йорку: (212) 227-4125
УН-Сполуч: (201) 451-2200
Тіло Нью-Йорку: (212) 227-5250

РІК LXXXV. Ч. 255. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 8-го ЛИСТОПАДА 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, NOVEMBER 8, 1979 No. 255. VOL. LXXXV.

ВОЛОДИМИР КВАС, УПРАВІТЕЛЬ СОЮЗІВКИ, ОБРАНИЙ ДО ПОВІТОВОЇ ЛЕГІСЛАТУРИ

Володимир Квас

Його підтримували у виборах.

Володимир Квас є не тільки управителем Союзівки, але також президентом 88-го Відділу УНС і успішним організатором членства. Він активно цікавиться суспільно-громадським і політичним життям української спільноти.

ПАТРІАРХ ЙОСИФ СЛІПІЙ ГРАТУЮЄ ЗА ВИДАННЯ КНИЖКИ „УКРАЇНЦІ В МЕРІЛЕНДІ“

Балтімор, Мд. (Іван Малко). — На руки інж. Володимира Сушка в Балтіморі наспіла подяка від Блаженнішого Патріарха Йосифа за одержання книжки п. н. „Українці в Мериленді“. У листі, датованому у Ватикані дня 18-го жовтня, ц. р., Блаженніший Патріарх граєтукое Українській Едукаційній Асоціації Мериленду і благословляє за її цінну працю про українців в Мериленді. Патріарх пише: „Честі Вам і слава за це, що життя і творчість своїх батьків-переселенців утримували у цій документальній творі... Коби інші пішли за прикладом таких наших хронікарів!“

Книжка „Українці в Мериленді“ вийшла в англійській мові цього літа. Головними авторами і редакторами її є Степан Басараб, Павло Фенчак і Володимир Сушко. Крім них Ліда Сушко, Арета Купчик, Софія Михайлишин, Василь Палічук і Гліб Гаюк причинилися до змісту книжки своїми розділами. Адміністрацією видання книжки займався Іван Малко. Книжка обіймає 517 сторінок і складається із 14-ти різних розділів. Більше як 260 знімок, мап, документів як і індекс і 10 сторінок бібліографії дають додаткове джерело інформації про українців в Мериленді і ЗСА.

„Українці в Мериленді“ — це перша того роду студія про одну із слов'янських груп, — втім випадку — українську, в Мериленді. Цією працею Українська Едукаційна Асоціація Мериленду, головою якої є п. Павло Фенчак, відзначила 200-річчя незалежності Америки. Видання книжки було можливе завдяки фінансовій допомозі від Мерилендської Комісії 200-річчя ЗСА як і окремих жертводавців, імена яких є перелічені в книжці.

Високошкільні курси українознавства

Нью Йорк (В. Лев). — Високошкільні курси українознавства під проводом Наукового Товариства ім. Шевченка, Делегатури Українського Вільного Університету в ЗСА та при співдії Шкільної Ради при УККА розпочато 27-го жовтня ц. р. вступною лекцією із діалектико-журналістички про „Законну відповідальність українського журналіста“. Прочитав її п. Антін Драган, доволітний і досвідчений редактор „Свободи“, тепер емігрант. В цій лекції він вказав на потребу подавати в часописах точно і докладно щоденні, чи минулі вістки про політичні й суспільні події, що збуваються кожного дня. Журналіст повинен на основі конституційних законів вірно й акуратно навілювати всієї вістки. Після лекції слухачі ставили різні питання, що їх насувала лекція, а п. редактор подав більше пояснень проблеми, ілюструючи її численними прикладами. Щодо двох наступних лекцій подано тільки тематику їх і перенесено на наступну лекцію.

Після того обговорено й пропонується план курсів в

(Закінчення на стор. 3)

У Болівії встановлено воєнний стан

Ліо Паз, Болівія. — Новий військовий режим цієї південноамериканської країни приписує заходи для закріплення свого становища, встановлюючи воєнний стан в країні та гостру цензуру, як теж вживає літаки і танки для придушення демонстрацій.

Минулої неділі прихильники нового уряду стріляли зі скорострілів на літаках і уживали ракет проти соток людей, які збиралися біля головного приміщення профспілки Конфедерації Болівійських Робітників. Не подано чи були вбиті або ранені. Увечері в суботу військові відділи зайняли приміщення Конфедерації Болівійських Робітників та університет Сан Андрес.

Генерал Давід Паділья, колишній головний командир всіх збройних сил Болівії, старався довести до переговорів в справі повернення легального уряду та в справі нових виборів в травні наступного року. Виглядає, що полк. Натусь має підтримку всіх збройних сил та що його переворот не має теж підтримки головних політичних груп.

Представники Католицької Церкви запропонували „план перемир'я“, на основі якого Натусь привернув би Конгрес, зрештою був би з посту президента та дозволив би Конгресові вибрати нового президента, який урядовав би аж до виборів в наступному році. Як інформація, полк. Натусь провізорично погодився на цей план під час переговорів із сенатором Лідією Гайлер, під умовою, що колишній президент Гевара не вернеться на той пост.

БРЕЖНЕВ ПРОПОНУЄ ПЕРЕГОВОРИ У СПРАВІ ОБМЕЖЕННЯ РАКЕТНОЇ ЗБРОЇ

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнев, обговорюючи справу ракетної зброї і план Заходу щодо розміщення ракет середнього засягу з атомовими „головками“ в країнах Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), заявив в понеделок, 5-го листопада, що Советський Союз готовий розпочати переговори в цій справі без провокації. При тому Брежнев додав, що ефективність таких переговорів була б дуже послаблена, якщо б країни, члени НАТО, поспішили і прийняли американський план щодо розміщення 572 ракет в країнах Західної Європи, щоб, мовляв, добитися рівноваги в ракетній зброї із країнами Східної Європи, де вже розміщені советські ракети типу СС-20.

Ця заява Брежнева в тій справі, яка йде даліше від його першої заяви, проголошеної у Східному Берліні 6-го жовтня ц. р., мала бути надрукована повністю у газеті „Правда“, органі ЦК КПРС, й інших советських газетах з даюю вітрянкою, 6-го листопада. Коментар у цій справі вже розповсюджено советське пресоє агентство ТАСС.

Советський лідер у своїй заяві, між іншим, твердить, що єдиним шляхом до розв'язки цієї проблеми є переговори, які, на думку Брежнева, повинні розпочатися негайно, на що вже, мовляв, уряд СССР приготувався. Все залежить тепер від урядів західних держав, — заявляє Брежнев, який вважає, що нерозумне потягнення може спричинитися до комплікації відносин між Сходом і Заходом. Виглядає на домовлення у цій справі будуть більші, — каже советський лідер, — якщо держави НАТО тимчасово відмовляться від розміщення американських ракет у Західній Європі, почекавши на висліді обопільних розмов.

Уряди З'єднаних Штатів Америки та інших країн НАТО мали б остаточно

Денг Шіаопінг закликає мистців допомогти Компартії у вихованні мас

Пекін. — Заступник прем'єра Китайської Народної Республіки, Денг Шіаопінг, звернувся до письменників, поетів, митців й інших мистців допомогти китайській Комуністичній партії виховувати народні маси в комуністичній ідеології та в дусі спротиву дисидентському рухові. Це звернення впливового китайського політика і партійного лідера розповсюдила офіційна китайська пресова служба і воно було надруковане у центральних газетах, як також передане через радіо і телебачення.

Денг Шіаопінг також був головним промовцем на відкритті першого після

смерті Мао Зедонга конгресу китайських письменників і мистців, який проходить в Пекіні. Він заявив 3,200 делегатів, щоб вони позбулися страху, звільнилися від думки про контролю. Мистці повинні користуватися свободою вибору тем і методів їхньої праці і не можна допустити до зовнішнього втручання, — заявив Шіаопінг, але додав, що письменники і мистці, діючи тепер в іншій ліберальній атмосфері, все одно повинні працювати в рамках визначеної Компартією політики і допомогати її виховувати громадян зокрема молоде покоління, в дусі засад комуністичної ідеології.

До в'єтнамського порту прибули советські воєнні кораблі

Бангкок, Таїланд. — Пресоє агентство Ройтерса інформувало, що флотилія советських воєнних кораблів прибула до в'єтнамського порту Гайфонг і про прибуття цієї флотилії повідомлено теж в'єтнамське радіо у понеділок, 5-го листопада ц. р., кажучи, що советські кораблі, які перебувають під командуванням першого заступника адмірала советської флотії на Тихому океані, прибули з гостинною візитом

до В'єтнаму. У повідомленні не зазначено, як довго вони задержаться у порті Гайфонг.

Повідомляючи раніше про плани прибуття советської воєнної флотилії, коментатор в'єтнамського радіо називав Советський Союз найбільш надійним союзником і додав, що прибуття советських кораблів відмітить першу річницю в'єтнамсько-советського договору про приязнь і співпрацю.

ВІДМОВА ВІД СОВЕТСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА КОШТУЄ 96 ДОЛЯРІВ

Вашингтон. — Державний департамент ЗСА, у третій з черги заяві в справі нового закону щодо советського громадянства, радить американським громадянам, які вважають, що цей закон відноситься до них та які планують відвідати Советський Союз, щоб формально відмовилися від советського громадянства. Відповідні аплікації для такої відмови можна одержати від Бюра советських справ при Державному департаменті. Кошт відмови — 96 доларів, що їх Державний департамент перешле до Москви разом з неповною аплікацією.

Згідно з новим советським законом, який увійшов в силу 1-го липня цього року, Советський Союз вважає своїми громадянами всіх осіб, які народилися на теперішній території СССР та їхніх дітей, без уваги на місце їх народження. У відповідь на запит редакції „Свободи“, Державний департамент підтвердив, що після п'ятимісячного зволання Советський Союз нарешті дав запевнення урядові ЗСА, що советська влада не задержуватиме осіб, які мають американські паспортні та візу на в'їзд і виліз з СССР та не робитиме їм труднощі при поверненні до країни їхнього постійного перебування, не зважаючи на те, що згідно з новим законом, Советський Союз вважає їх своїми громадянами.

Державний департамент, — твердять його речники, — висловив свій спротив советському урядові щодо примінення нового закону до американських громадян, заявляючи, що всі громадяни ЗСА — ці, що народилися на їхній території і ці, що одержали громадянство дорогою натуралізації — мають повне громадянство ЗСА та що американський уряд не визнає подвійного громадянства, не зважаючи на те, що „деякі особи можуть бути упрямі до советського громадянства згідно із законами СССР“. Уряд ЗСА заявив урядові СССР, що він вимагатиме, щоб американські громадяни були трактовані як такі, навіть якщо вони перебувають на території СССР як відвідувачі.

Державний департамент також висловив обурення відносно високої оплати за відмову від советського громадянства. У ЗСА така оплата вносить 10 дол., в Австрії — 3.90 дол., в Ізраїлі — 5.50 дол., а Бельгії, Чиле, Великій Британії, Японії і Греції не вимагають жадної оплати.

„В Шевченковому краї“ — славитимуть „дружбу народів“ і „рідну Комуністичну партію“

Черкаси. — У новинці київської газети „Культура і Життя“ п. з. „В Шевченковому краї“ поінформовано, що по всій Черкащині в дні літературно-традиційного свята „Поетичний Жовтень“, присвяченого 325-річчю возз'єднання України з Росією, виділяють транспаранти і лозунги, які „славлять велику дружбу народів“ нашої країни, рідну Комуністичну партію, натхненну працею героїв п'ятиріччя.

Відвідати „трудівників Шевченкового краю“ приїхали літератори, композитори, артисти, майстри кінофільмів з Москви, Ленінграду, Києва, багатьох областей Російської Федерації, Казахстану, Молдавії в обласному центрі, — інформувала газета, — вони поклали квіти біля пам'ятника Леніна, а також на „пагорбку Слави“ і... вкінці біля пам'ятника Кобзаря.

У Комсомольському сквері, на місці колишнього замку, з якого Богдан Хмельницький вислав у Москву в 1648 році листа „з пропозицією про возз'єднання України з Росією“, відвідувачі взяли участь у „відкритті пам'ятного знаку“.

А після увечері в обласному музично-драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка різноманітними мовами лунали „слова любові до матері-Вітчизни“.

А наступного дня, — в наступному інформувала газета, — „творча бригада“ роз'їхалася по всіх районах Черкащини, названого газетою „Шевченковому краю“, щоб від колосів починаючи, а на шкільних класах кінчаючи проводити вечори пропаганди присвячені даті „великого Жовтня“.

Це, мовляв, „свято“ відкривала голова вуличного комітету, і як вже вельми особлива стика „нового радянського побуту“ — міста чи села, розхвалюючи заслуги „трудівників“ цього села. Виступали і керівники, мешканці „вулиць іменних“.

Вони говорили про „радість жити і трудитися, про красу свят і буднів“. Співали пісні і танцювали, а також відбулися спортивні змагання.

Так „трудівники радісно відзначили нове радянське свято-свято вулиці“, — скомментувала подію „Радянська Україна“.

На цій конференції доповідалимуть проф. д-р О. Біланюк на тему „Шлях до

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В НЬО ЙОРКУ ВЕЛИЧАВО ВІДЗНАЧИЛА ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Нью Йорк, Н.Й. (В. Л-ць). — Панахидами, молитвами в українських церквах, зорганізованою участю молоді і старшого громадянства в Богослужбах та Святочному Академії у неділю, 4-го листопада, відзначила нью-йоркська українська громада, з ініціати Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітанського Відділу УККА, Роковини Листопадового Чину. В українських церквах в той день відправлено Богослужби в наміренні українського народу, а отці виголошили відповідні проповіді, нагадуючи присутнім про славіний і героїчний Чин Листопадового Зриву та про його значення для розвитку дальшої боротьби за право українського народу жити вільним і самостійним життям.

По полудні в залі середньої школи Стейвезант відбулася велика Святочна Академія, у якій взяли участь: чоловічий хор „Прометей“ з Філадельфії під диригентурою Михайла Дябелюга і з фортепіанним аккомпанюментом І. Пелех, відома співачка сопрано Ія Мацюк-Грицай (аккомпанює М. Басадінська) і рецитатор д-р А. Лозинський. Святочну доповідь на Академії виголосив проф. д-р І. Головінський, а відкрив її голова КОУАЮ інж. Е. Івашків.

Після відспівання американського національного гімну, першим виступив хор „Прометей“ з трьома піснями: „Стрілецьким шляхом“ — М. Гайворонського, „Ой, пущу я кониченка“ — М. Лисенка і „Пісня рибалки“ — С. Гулака-Артимовського, сл. О. Білика. Солістами у хорі виступили: Зенон Чорнобиль і І. Кушнір.

З великим відчуттям прошептував „Голос зівирі“ і „Голос надії“ Б. Лепкого д-р Аскольд Лозинський, колишній учень Студії Мистецького Слова пані Лідії Крушельницької.

Справжньою насолодою був виступ відомої концертної співачки Ії Мацюк-Грицай, яка у першій частині виконала пісні: „Воскресла“ — сл. Т. М. Грицай, муз. А. Гнатюшина, „Люблю тебе, Україно“ — сл. О. Новичковського, муз. М. Костецького і „Життя“ — сл. О. Олеса, муз. А. Гнатюшина, а у другій частині, — знову три пісні, закінчуючи свій виступ знаменитою „Україно, моя Україно“, муз. обр. А. Гнатюшина. Присутні щедро оплескували виступ п-ї Ії Мацюк-Грицай.

Цікаву і дуже солідно приготувану доповідь виголосив проф. д-р Іван Головінський, який не тільки переповів дотичні події і підкреслював важливість самого Державного Акту 1-го листопада 1918 р., але теж інж. Е. Івашків.

(Закінчення на стор. 3)

РАДА ДИРЕКТОРІВ УІА ВІДБУЛА СВОЄ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Нью Йорк (Р. С.). — У п'ятницю, 26-го жовтня ц. р., тут у великих приміщеннях відбулися наради директорів Українського Інституту Америки (УІА). У відсутності президента Інституту п. Теодора Джуса засіданням головував віцепрезидент інж. Остап Балабан. Відкриваючи засідання, у якому взяли участь майже всі директори, інж. О. Балабан повідомив присутніх про резолюцію, яку постановила директорка проф. Дієна Г. Кейна, адвоката, одного з основників і почесного члена Інституту, доволітнього правного дорадника й особистого приятеля покійного св. п. Володимира Джуса та пізніше його сина Теодора. Рішено прийняти резолюцію з великим жалем і висловити Д. Кейнові писемну подяку за його безцінний вклад праці в органі-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за
вміст. Редакція застерігає своїх членів у потребі виправити і
скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повер-
таються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущив-
ши задовго до початку роботи з відповіддю поштовою оплатою. —
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці —
\$9.00. Для членів УНАОу 65% міс. За кожну зміну адреси — 25¢.
Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реальні альтернативи

Не вважаючи на те, що всі більші американські
політичні діячі і коментатори наразі почали
розуміти, що союзецькі верховоди в цілому інший спосіб
інтерпретують політику детанту, а саме всілякими
способами намагаються використати ту політику для
поширення своїх впливів на різні об'єкти, то все таки деякі
члени уряду ЗСА, деякі американські законодавці і
появляються аналітики так продовжують твердити,
що немає альтернатив до цієї політики, бо, мовляв, вона
потрібна для того, щоб запобігти атомовій війні. Інші
коментатори висловлюють навіть жадливішу
можливість, твердячи, що без політики детанту нуклеарна
війна таки неминуха, а така війна означала б кінець
людства.

Проте з такими висновками не погоджується, як
казано, вже багато інших американців. Вони правильно
твердять, що такі існують інші альтернативи до політики
детанту, тільки Вашингтон з різних причин не хоче їх
вповні використати.

Критики політики детанту вказують, що мир можна
забезпечити також тим, що Вашингтон недовольно
заявляє Москві, що ЗСА протиставлятимуть будь-яким
спробам Союзу поширити свої впливи на
стратегічно важливі райони і протиставлятимуть всіма
можливими способами: дипломатією, економічною та
мілітарною допомогою союзникам, а також допомогою
країнам, яким загрожують комуністична агресія, включно із
станціонуванням американських військових частин в
загрожених Союзом країнах.

Ці критики також закликають Вашингтон присвятити
більше уваги на скріплення стратегічно важливих зв'язків
із союзниками в Західній Європі та Азії та на встановлення
врахування в інших демократичних державах світу,
з якими з різних причин Америка досі не могла
прийти до повного порозуміння, як теж поліпшити зв'язки
з країнами Т. зв. "третього світу".

Американський уряд — заявляють ці коментатори —
мусить подбати, щоб ніколи не дійшло до того, що ЗСА
стануть другою з черги мілітарною потугою, бо якщо
військову перевагу здобуде Союзистський Союз, то це буде
смертний вирок для вільного світу. Зокрема Вашингтон
повинен бути обережний під час теперішніх дебатов щодо
ратифікації договору в справі обмеження атомової зброї
(SALT II), тобто, Сенат не повинен погоджуватися на
договір, якщо в ньому є будь-які односторонні концесії в
користь Союзу.

ЗСА також повинні повідомити Союзистський Союз, що
високо розвинена американська економіка буде вповні
використана на скріплення Північно-Атлантичного
Союзу (НАТО) та окремих союзників Америки, а не на те,
щоб торгівлею впроваджувати стабільність у захитану
союзецькою економіку та не на те, щоб постачати
Союзу технологію, технологічне знання і різні харчові продукти, зокрема
зерно.

Вашингтон також не повинен погоджуватися на жадні
інші концесії для Союзу, які в майбутньому
можуть навіть у найменшій мірі вийти на користь
Америки чи вільному світу.

Якщо уряд ЗСА в своїй закордонній політиці
наголошуватиме згадані альтернативи до політики
детанту, то тоді в дійсності, а не тільки на словах можна
буде запевнити "мир через силу".

СЕРІЯ КОНЦЕРТІВ В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон. Альберта (Р.
О.). — Едмонтонська філія
Українського Національного
Об'єднання в цьому сезоні
знову організує Серію
Концертів Українських Ми-
стців "Геритидж" 1979/80.
Це вже третя серія. Концер-
ти відбуватимуться у кон-
цертній залі будинку сту-
дентської юні при Альберт-
ському університеті. Мину-
лими роками концерти бу-
ли в неділю по полудні, а в
цьому сезоні, на бажання
публіки, концерти будуть
вечорами. У них братимуть
участь визначні мистці з
Канади та ЗСА. На цей се-
зон запрошено із концер-
тами таких мистців:

Христина Петровська-
Брегенд, піаністка, висту-
пить 2-го грудня ц.р. Хри-
стина закінчила відому шко-
лу музики в ЗСА — Джулі-
ярд — із ступенем магістра.
Дотепер вона виступала на
багатьох самостійних кон-
цертах, як також з різними
симфонічними оркестрами,
як солістка. Під цю пору
Христина є професором гри
на фортепіано в Королів-
ській Консерваторії Музики в
Торонто та працює над док-
торською тезою. Талант
Христини є багатограний,
бо поза музикою вона зай-
мається малюванням — гра-
фікою і недавно вишла
друком її перша збірка поезій.
Музичні критики назива-
ють Христину "Феноме-
нальним піаністом".

Дуже просимо українські
організації зберігати у ті
дні від організування ім-
прес, а всіх любителів доброї
музики та співу прийти на
концерти серії українських
мистців "Геритидж" 1979/
80.

М. Платковський

ГУА ГУОФЕНГ В ЕВРОПІ

Коли пишуться ці рядки,
найвищий достойник
червоного Китаю вже
абсолютно візиту у
Франції і в Західній
Німеччині і полетів до
Англії, має ще бути в Італії.
Він прибув до головних
держав Європи, щоб
переговорювати з ними про
господарські і культурні
взаємини, але також для
того, щоб ще раз пере-
стерігати своїх співрозмов-
ників перед небезпечною агресив-
ною політикою СССР.

Ця остання обставина
справляє чимало клопоту
європейським контрагент-
ам китайського гостя.
Іхню настанову можна б
окреслити приполюбною: «і
хочеться, і коється». З
одного боку — всі
зацікавлені в торгівлі з
величезною державою на
Далекім Сході; з другого —
ніхто не хоче наразитися на
«гнів» можновладців в
Кремлі. І то ще в той час,
коли Брежнев зробив свої
пропозиції щодо редукції
союзецьких збройних сил в
Європі, а НАТО, розумію-
чи такі обидні пропозиції,
союзецьких пропозицій,
приготовляється до змі-
цнення чи принаймні модерні-
зації своєї оборонної зброї.

В цей час перестороги Гуа
Гоуфенга є немовито
підпалюють масла до вогню.

Європейські господарі
сподівалися, що гість з
Китаю буде досить
стриманий у своїх атаках
проти Москви — тим
більше, що саме недавно
розпочалися після довгої
перерви союзецько-китайські
переговори щодо
нормалізації обоюбинних
відносин. Та Гуа Гоуфенг не
пішов назустріч бажанням
європейців. Французька
преса стверджувала, що
голова китайської імперії
просто здибував французів
надзвичайною гостротою
обвинувачень проти СССР.
Війна, — казав він, — може
бути «відсунута» (не
уникнута) лише у тому
випадку, якщо Захід буде
чужим і буде відмовитися
збільшувати свій воєнний
потенціал. Французький
президент Жискара намагав-
ся послабити враження
висловлюючи свого
загонистого гостя, заявля-
ючи, що і надалі незмінною
засадною його політики
супроти СССР є відпущен-
ня і бажання миру.

В Німеччині ситуація
була ще більш делікатною.
Нинішній німецький
канцлер Шмідт хоч і
намагається не знаходити
виявляти свою «приязнь»
супроти Москви, але зате
голова соціалістичної
партії (до якої належить
Шмідт) Брант і його
заступник Венер виголоси-
ють саме тепер дивні заяви,
що СССР, мовляв, веде
мирну політику і лише
приготовляється до оборо-
ни, або що пропозиції
Брежнева треба брати
ззовсім поважно (всупереч
поширеним думці міродай-
них політиків Заходу, що
пропозиції Брежнева
зміряють лише до того,

(Закінчення на стор. 3)

Я. Гайвас

НЕ ТІЛЬКИ ОПОЗИЦІЯ І КРИТИКА

Сама критика не може пе-
реконати в потреби зміни,
бо це тільки одна сторона
пропонуваної нової дійсно-
сти, а без позитивної сторо-
ни, без практичного плану,
що робити замість того, що
є, годі сподіватися на під-
тримку громади. Коли об-
межити тільки до крити-
ки, тоді раніше чи пізніше
ця критика стає очорнюван-
ням, шуканням діри в ці-
лому, навіть лайкою.

Саме альтернатива в нас
бракує. Брак альтернативи
ослаблює й обидне насду-
же часто позбавляє нас
можливостей маневру, че-
рез брак альтернативи ми
костеніємо, затрачуємо ди-
наміку. Прояви цього ще
раз більше помітні в нашій
дійсності.

Однак альтернатива за
ніяких умов не може бути
сецесією, виходом з існую-
чих установ і творенням но-
вих конкурентних. Ясно,
що є випадки, коли творен-
ня нових установ, навіть у
протиставленні до існую-
чих може бути потрібне, жите-
во зовсім оправдане. Це
тоді, коли маємо до діла з
основними, світоглядни-
ми, ідеологічними і ідей-
ними розходженнями, коли
різні групи змагаються до
різних остаточних цілей.

Але у випадку нашої ді-
яльності цього немає. Навпаки.
Ідейний ґрунт, наші ближчі
й далі цілі однакові; на-
ших сил замало, щоб вико-
ристати всі можливості й
задовольнити всі потреби в
рамках одних загальних ус-
танов, отже сецесія є тільки
ослабленням нашого
потенціалу, розбиттям ор-
ганізованого життя.

Нашим великим недо-
ліком, можна навіть сказа-
ти органічним недоман-
ням є невміння в одних ор-
ганізаційних рамках змі-
стити різні погляди і різні
підходи до розв'язки прак-
тичних питань. Ми ще не
дозріли до того, щоб спо-
кійно могли вислуховувати
думку іншого, різну, чи на-
віть протилежну нашої, ці-
нимо людину інших погля-
дів, не раз нам дуже нелю-
би, та співпрацювати з
нею. Дуже часто ми не ус-
відомлюємо собі, що в на-
шому власному інтересі,
для нашого думання й пра-
ці, повинні існувати якесь
альтернатива.

Очевидно, що концепція
альтернативи не може ви-
черпуватися академічними
проблемами «еволюція, чи
революція», тощо. Так само
ні альтернативи мусять
мати спільний основний
ґрунт, як наприклад, що на-
ціональна суверенність у влас-
ній державі є абсолютною
передумовою, та не можуть
вони робити кроків назад у
роді дискусії, насамперед
демократія, чи насамперед
самостійність держави». Ці
фундаментальні питання в
нас устійнені й непорушні,
тому для нас усіх однакові.
Зате альтернатива мусить
дати відповіді на шоден-
ні потреби й завдання. Ви-
ходячи зі своїх основних

(Закінчення на стор. 4)

З НОВИХ ВИДАНЬ

„ТІЛЬКИ ПРАЦЯ І ЗНАННЯ ЗРОБЛЯТЬ З ТЕБЕ ЩОСЬ ПУТЯЩЕ“...

Ганна Черинь: Шоден-
ник школярки Мілоч-
ки, Філадельфія, 1979.
Мистецьке оформлен-
ня Едварда Козака. Ре-
дакційний дорадник
д-р Богдан Романен-
чук. Формат 11/8 1/2
цвяк, стор. 28. Ціна
3.00 дол.

Спільними заходами ав-
торки, Філадельфійської Ок-
ружної Управи Союзу Ук-
раїнок і Гуртка Книголю-
бів ім. Ліни Костенко пози-
тивно і конкретно відзна-
чено Рік Дитини виданням
книжки Ганни Черинь для
дітей середнього і старшо-
го віку п. з. „Шоденник
школярки Мілочки“. Тому
що видана для дітей обмаль
кожну книжкову появу для
юних читачів треба при-
вітати.

Книжка видана на добро-
му папері цитринново-жо-
втого кольору з ілюстраці-
ями Едварда Козака; відби-
тими темно-зеленим кольо-
ром, який гармонізує з
тлом сторінки. Обкладинка
з півтвердого картону гни-
ло-зеленого кольору теж в
оформленні Е. Козака. Ди-
вує відсутність лагінації.

Всіх сторінок 28, задруко-
ваних текстом 24. На ос-
танній сторінці вміщений
список жертводавців. Пер-
ша сторінка пуста, а можна

було на ній дати заголо-
вок, що оживило б офор-
млення книжки.
Ця віршова поема — це
передрук з „Веселки“ (річ-
ник 1959), де вона появля-
лася серіями — 24 розділи.
За дозвіл передрукувати її
книжково видавці скла-
ють подяку „Свободі“ й
„Веселці“ — жест, який те-
пер дімо трапляється...

Рідко поєднана з сучас-
ного життя дитини, акція
жвава, мовою зрозуміла,
вірш плыве гладко, розпо-
від густо пересипана гумо-
ром. Правді думка ви-
ховно цілеспрямована і ці-
тко авторською проведена.

Поява книжки актуаль-
на, саме в Рік Дитини і то в
жовтні, Місяця Книжки, на-
передодні св. Миколая і Різ-
два, коли треба подумати
про виховно-вартісні дарун-
ки.

Своїм змістом, темою,
позитивною ідеєю, поетич-
ною формою і графічним
оформленням книжка по-
вина мати успіх, швидко
опустити магазин і книгар-
ські полиці, знайти в ру-
ках юного читача і дійти до
його свідомості.

Замовляти: L. Chajkovsky,
115 Thorndike Rd., Philadel-
phia, Pa. 19115, USA.

Володимир Барагура

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

ГРА БАРВНОГО СВІТЛА

Богдан Кондра належить
до тих мистців, які почали
свої студії в трохи старшій
віці. Не треба думати,
що це завжди зменшує мож-
ливості успіху. Є багато
таких, що почали свої студії
в ранній молодості, але в
пізньому житті не осма-
нули нічого в мистецтві.
Успіх у мистецтві, поді-
бно, як у кожній іншій ді-
яльності, залежить не так від віку,
як від сили волі. Від терп-
ливості та витривалості в
праці і від розвою мистець-
ких здібностей у добрій
школі.

Кондра студіював у фі-
ладельфійській мистецькій
школі, яку провадили мис-
ці Мекіг і Андрусів, а пізні-
ше в студії Володимира
Кивелюка. З філадельфій-
ської студії Кондра вніс рід
імпресіоністичного реалі-
зму, передусім у рисунку.
Натомість у Кондри можна
спостерігати два стилі: ім-
пресіонізм у краєвидах, кві-
тах і натюрмортах, а у пор-
третах — імпресіоністич-
ний реалізм.

Треба признати, що сту-
дії у такого ентузіаста ім-
пресіонізму, як В. Кивелюк,
не пішли марно. Кондра
навчався підслювати і очис-
чувати барви природи та
укладати їх вільними ма-
зками в звучні гармонії за
принципами імпресіонізму,
який був, мовляв, «малюван-
ням світла і повітря». Цей інте-
лігентний мистець має теж

технічні зацікавлення, пра-
цює в олій, акварелі і пасте-
лі, експериментує в енкау-
сти і виконує кольорову
скульптуру з паперової ма-
си. Його олійні картини
відзначаються свободним
мазком і подуманою грою
барвного світла. У акваре-
лях видно добре опануван-
ня техніки, майже від тех-
нічного майстерства („Авто-
портрет“) і зближення до
імпресіоністичного реалі-
зму. У пастельній техніці він
малює портрети, які корис-
но відрізняються від олій-
них свіжістю кольорити.

Хоч сьогодні імпресіо-
нізм вже не є новим стилем,
але треба сказати, що ніх-
то не мусить завжди держа-
тися „останньої моди“ в
мистецтві. Після імпресіо-
нізму, який став підставою
усього модернізму, прий-
шли інші, більше екстре-
містичні стилі, але модерне
мистецтво покищо нічим не
перевикло вдарючих
ефектів перших французь-
ких імпресіоністів. І від них
можна ще й сьогодні дещо
навчитися, хоч би тільки
„малювання світла і повіт-
ря“.

Виставка картин Богдана
Кондри відкрита від 11-го
до 30-го листопада 1979 р.
в галерії Ольги Соневицької,
98-2-га есенно в Нью Йорку.

Любомир Кузьма

С. Гординосний

МАЛЮНКИ ГНІЗДОВСЬКОГО

в Українському Інституті Америки

[2]

Беручи справу ширше, проблема була не в самому аме-
риканському, французькому, чи якомусь іншому мистецтві, а
в загальній світовій кризі мистецтва. Ще спочатку нашого
століття було чітко розмежоване властиве мalarство від
malarства декоративного. З розвитком модерних стилів
межа між ними затерлася. Перше — культурно-історичні
принципи грецького класичного ілюзійності, які згодом перейняли
ренесанс, з його тривимірністю реальних форм, і точно
означеними естетичними законами. Мalarство декора-
тивне стало майже зовсім двовимірним, плоским, де
зображені форми втрачали свою реальність. Мистецтво
абстрактне стало фактично декоративним. Це був поваж-
ний конфлікт, що пересунув шкереберть старі мистецькі
принципи і змусив перевірити наново всі структурні
основи мистецтва, а між ними — знайти межу між влас-
ним мalarством і декоративним.

Як це показала минулорічна виставка Гніздовського
„Роки шукань 1950-1960“ у Чикаго, він скерував своє
malarство в тім періоді більш на формальні, декоративно-
го типу шукання. Він тут мав чималі досягнення, проте
вони його не задовольнили, він бо був зацікавлений не
тільки в композиційних уявних і вишуканих форм, яких
немає в природі, або в її деформаціях, а більш саме в ті-
різноманітності, що її дає реальний і вічно змінливий світ.
Крім цього, його дереворитна графіка, яка вийшла з
точності і технічної прецизності Дюрера, навіть при всій
модернізації й упрощенні далі залишалася зв'язана з
реальністю. Тут виникли теж проблеми характеру філо-
софського, а саме — відношення людської свідомості до

речей і зв'язку світу, подібно, як це було в Рільке з його
„речами й образами“, з якими він почував свою нестачу
єдності. Це й вияснило до певної міри оправдане повер-
тання Гніздовського від корисних і потрібних шукань до своїх
віхижданих позицій реального світу.

До цього реалістичного, або може краще сказати —
неореалістичного стилю належить кілька важливих
картин виставки в Інституті. Композиція „Ескалятори“
(1960) має дещо спільного із згаданими „Бездомними“,
передусім подібну поздовжню форму і розставлення фігур
за геометричним принципом, але одночасно та річ
багаташ кольором. Картина постанала в період, коли
мистецтво опрацювало цілі цикли картин, зв'язаних з
підземкою (амер. собою і франц. метро). Проблеми були
не лиш побутового, а ще більше філософського характеру:
дати образ людини в часі, коли вона є дробиною маси, яка
здисциплінована отарами рухається за законами
модерної механіки пересування. Людина — одиниця
в такій юрбі тратьє своє індивідуальне обличчя і воно
набирає рис загальності. Це видно в „Ескаляторах“: п'ять
рядків рухомих сходов пересується вниз і вгору, на них
люди з непорушними обличчями, бож рушиться ніде, їх
несе механізм сходов. З маси цих людей вибирається тільки
обличчя хлопчика, який з цікавістю озиряється на те, що
діється. На сходах не видно ні гори, ні долини, а це
викликає враження безконечності і навіть вічності, бо
така льокомоція в модерному місті буде напевно далі роз-
виватися і нові люди заступлять тих, що дойдуть до кінця
своїх життєвих сходов. Таким бачить мистець образ
людини нашої доби в тому стовищі, що називається
модерним містом.

„Ескалятори“ належать до циклу підземок, що обіймає
більш як два десятки композицій. Що могло притягнути
мистця до цієї теми? Можливо те, що цієї теми в сучасному
malarстві майже не порушувало (хвіба в ілюстраціях),
проте вирішним було майже згадане філософське настав-
лення мистця у спостережанні фактів сучасного життя. Він
мистець, бачить, як людина, ставши частиною маси
модерного міста, автоматично вкладається в рамки
масової дисципліни і губить у ній свої обличчя. Часом
мистець підходить до своєї теми з боку сатиричного, він,
наприклад, в одній картині свого циклу (тепер у приватній

збірці) зобразив юрбу пасажирів як у підземці спійнятих в
одному напрямі і всі розділених, — єдиним їх прикриттям є
течки мужичин і торбинки жінок. Ті пасажирів такі забор-
совані своєю функцією пересування, що ніхто з них навіть
не помічає факту, що всі вони — голі. Тут мистець
реалістичною методою малює свою фантазію, неральну
в справжньому житті.

З 60-их років походить кілька замінливих портретів
Гніздовського, між ними виставлений портрет Гаррі
Салпетера, власника мистецької галерії, в який наш
мистець виставляв. Своєю майже класичною виразністю
образ цей може служити зразком бездоганної портретної
композиції, тобто, це не тільки портретне зображення, а
ціла композиція, в якій постає портретована особа
займає головне місце. „Галерник“ сидить при століку у
своїй галерії, під стінами видно відвернуті образи до стін
картини, а згорі висаюють дротини, на яких вони щойно
будуть розвішані. Там, де інший мистець дав би власника
галерії на тлі виставлених картин, Гніздовський обмежи-
вся голою стіною, щоб тим підкреслити темний силует
невеликого ростом, сутулуватого „галерника“. З погляду
портретної функціональності мистець досяг тут макси-
мального стильового ефекту власне обличчя показу
сюжету. Мимоволі пригадуються тут слова Шіллера про
те, що „стиль — це вилучення всього несуттєвого“.

Ще в 50-их роках Гніздовський почав розробляти
великий цикл мертвих натур, об'єктами яких були овочі і
городини. До цієї теми він підійшов теж по-своєму: так, як
він зображав людину міста як частину маси, так він почав
змальовувати продукти з садів і городів у їх дисциплі-
нованій масі — в опакунні кошиках, коробках, скриньках
тощо. Не часто малював він ті речі без опакуння, на
виставі є кілька таких картин, з них особливо увагу
звертає „Зелена капуста“, змальована зі справжнього
портретного вишуканістю: варта цієї образ порівняти хоч
би з портретом Катерини Антонівни на цій самій виставі.
— мережа рослинних тканок у першій картині передана з
такою самою вишуканістю, що й зморщити літньої людини.
Цей факт чимало мірою вияснило, що в нашого мистця
немає важливих і не важливих сюжетів і що все в природі
варте мистецької уваги.

(Закінчення на стор. 3)

Олбанська округа гідно відзначила 50-ліття ОУН

Заходом Організації Українського Визвольного Фронту Олбанської округи, 13-го жовтня в залі середньої школи у Ватервілі відбувся святковий концерт у 50-ліття ОУН. Голова Ділового комітету інж. М. Свідерський у вступному слові підкреслив історичні заслуги ОУН. Салют Поліглім відіграв на трубі Р. Ясінський. „Молитву Революціонера“ М. Босслава рецитували Володимир Курило, Чоловічий хор „Прометей“ з Торонто під керівництвом маестра Василя Кардаша відспівали: „Зродились ми великої години“ та „Ми зродились із крові народу“, ар. В. Кардаша, та „Наш девіз“, муз. В. Гайдала. Мгр Юрослав Рак, член ОУН від самого початку, в'язень польських тюрем і німецьких концентраційних таборів виголосив змістовну доповідь, історичний огляд діяльності ОУН, її вплив на український нарід на рідних землях і на еміграції, боротьбу за Українську Державу.

Жіночий хор „Діброва“ під керівництвом маестра В. Кардаша проспівали балладу про Лопатинського, ар. В. Кардаша, пісню з концерту (Ч. Чусе мене, мамо!) слова О. Богачука, муз. В. Чинча, ар. В. Кардаша. Соліст-тенор Віктор Шевель, „А мати ходити на курган“, слова Д. Луценка, муз. А. Пашкевича.

Після перерви В. Курило рецитували балладу про побратима Л. Мосендза. Труба оркестра „Батурин під проводом диригента В. Кардаша, відіграли в'язанку українських пісень інструментально Ю. Гойдала, „Чорноморські хвилі“, муз. А. Галона, інстр. Ю. Гойдала, марш „Полтава“ інстр. Ю. Гойдала і марш Б. Хмельницького, записаний від старого бандуриста, інстр. Ю. Гойдала. Вкінці всі три ансамблі виконали: „Закувала та сива зозуля“, слова й муз. П. Ніщинського, соліст В. Ігнатюк, „Ой по горі, до гори“, нар. пісня, ар. М. Гришина, соліст В. Шевель, „Ми українські парти-

зани“, ар. В. Кардаша, „Вічний Революціонер“ слова І. Франка, муз. Ст. Людкевича, „Вставай Україно“, слова М. Босслава, муз. С. Садовського, ар. і інстр. В. Кардаша. При фортепіані Надя Серета-Брехун. Українським гімном закінчено цей величавий концерт. Численно зібрана публіка довго оплескувала кожну точку програми, дякувала всім трьом ансамблям з Торонто стоячими оваціями та окликами „слава!“

Такого концерту не було в нашій околиці вже довгий час. Він підтвердив загальну думку, що згадані три ансамблі з Торонто найкращі на північно-американському континенті. Іхній мистецький керівник, маестро В. Кардаш, вмілим доббором найкращих і найбільш відповідних до ювілейної пісень, як і їх виконанням, своїми виступами в Канаді, Америці й Європі здобув собі світову славу та загальне признание не тільки українців, які мали нагоду чути його ансамблі. Побажати б, щоб усі пісні цих ансамблів були утривалені на платівках. На окрему похвалу заслуговують солісти: В. Шевель і В. Ігнатюк та аккомпаньорка Надя Серета-Брехун. Чудові були стилізовані одяги „Діброви“, а цілість — три ансамблі разом — залишили незабутні враження.

Сцену відповідно прибрала М. Крушельницький, М. Філь і С. Наболотний. Члени комісії — Організаційної (голова С. Наболотний) Фінансової (М. Савків), Господарчої (п-і З. Білас, Д. Свідерська, С. Наугольник і ін.) вклали багато праці, щоб усе вийшло як слід. Пані приготували перекуску перед концертом, а після концерту приготували вечерю в залі Українського Клубу в Коговзі. Під час вечери інж. М. Свідерський голова Ділового комітету подякував В. Кардашеві та всім ансамблям П. Безубко і маестро В. Кардаш дякували за українську гостинність.

І. Д.

ГУА ГУОФЕНГ В ЕВРОПІ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

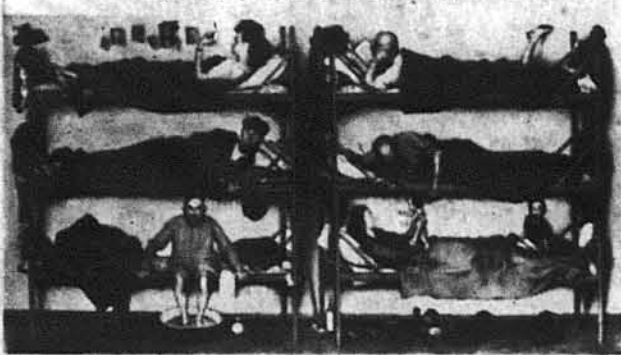
цих пересторог. Пекин почне поважно думати про необхідність якогось домовлення у советсько-китайських переговорах, які відбудуться саме тепер у Москві, то в якому становищі опиняться тоді ЗСА разом із своїми європейськими союзниками, позбавленими потужного фактору у світовій політиці, як т. зв. „китайська карта“...

Для нас цікаві знати одне ствердження: у своїх антисовєтських виступах ні Гуа Гуофенг, ні інші офіційні китайські чинники не говорять про порушення прав людини чи прав неросійських націй у Советському Союзі (інша річ, коли йдеться про деякі пропагандивні заяви неофіційних китайських чинників, та й то досить рідкі і не цілком виразні). Коли йдеться про людські права, то справа зрозуміла: в Китаю теж, делікатно висловлюючись, не все в

порядку щодо людських прав. Але якщо справа торкається національних прав, то тут Китай, поминаючи деякі „ненормальності“ в Тибеті чи в Східному Туркестані, міг би собі дозволити більше. Чому в цій справі маємо таке, а не більш виразне становище офіційних, урядових китайських чинників? Чи тому, що цею справою Китай, а зокрема Гуа Гуофенг, не хоче справляти ще більше клопотів своїм європейським контрагентам? Бож відомо, що це питання викликає страшний лют у Москві. Чи — що для нас гірше — тому, що Китай не має (а, може, ще довго не матиме) устійливого погляду в цьому переважливому питанні? Преважливому не тільки для нас, але й для Китаю та для всіх тих, хто має намір поважно й ефективно поборювати агресивну й імперіалістичну політику советсько-російської імперії?

МАЛЮНКИ ГНІЗДОВСЬКОГО...

(Закінчення зі стор. 2)

Я. Гніздовський: „Бездомні“, олія 1948

Серед картин виставки одна звертає на себе особливу увагу своєю трохі драстичною темою і назвою: „Льоха з просятами“. Доводилося чути зауваження: „Я того в своєму салоні не повісив би“. Я теж ні. Але я не повісив би і Рембрандтового обдертого зі шкіри бика. Навіщо містити такі картини малюнок? Власне, це й є проблема свідомості мистця, його внутрішніх спонук, які кажуть йому, що варто витратити час на творення таких проблемних творів. Враження таке, що мистець хотів випробувати межі реалізму, з його відгалуженнями — стилями нео — і надреалізму, але в протилежному напрямі, натуралістичному. З цим стилем Гніздовський не раз загравав, наче для перевірки, що сприймає природу точніше — об'єктив фотоапарату чи людського ока?

З чотирьох десятків картин Гніздовського, показаних на виставці, згадаю ті, що мені здалися найприкметніші для його творчості і в яких за видимим образом речей скривається багатоскладна гра вражень мистецької душі й інтелекту. Ті два скандинави в нього гармонійно пов'язані і складають те, що ми зовсім власним світом мистця. Він далеко ширший за його малюнок, бо паралельно з малюнком культивує він і графіку, в якій він виявився не менше, як у малюнку. Але графіка на цій виставці немає, щоб не розбивати єдності малюнка, показу, тільки у вітринах показано кілька десятків книжок, які він оформив своїми дереворізами і які слушно вже добули йому ім'я у мистецькому світі.

Я. Гніздовський: Портрет Катерини Антонович, олія 1973

Високошкільні курси...

(Закінчення зі стор. 1)

датимуть іспити. Оплата курсів становить 50 дол. за семестр. Управа НТШ дає стипендії потребуючим студентам.

НТШ і УВУ, дві науково-педагогічні установи вітають усіх студентів, даючи їм змогу поглибити й поглибити свої студії, якщо завершують їх в УВУ на літніх семестрах. Вони відбавляють кожного року в липні та серпні, зобов'язуючи студентів вислухати 140 годин. Ці семестри числяться кожний за один рік нормального курсу. Студенти складають іспити, потрібні

для ступеня магістра або доктора. Щоб не перевантажувати студентів інтенсивними студіями, вони можуть, працюючи на курсах, складати т. зв. часткові іспити, які зачисляються їм до потрібних кредитів в УВУ.

Курси заплановані також на поширення і поглиблення знань особам, що не заміряють досягнути дипломи, але хочуть поширити свій світогляд, пошуваючи своїм обов'язком набувати знання із кожної ділянки української культури. Нація вимагає від нас всебічного й правдивого знання, орієнтації в подіях щоденного життя в цілому світі, яке можемо набути в наших науково-педагогічних інституціях у вільному світі. Українські наукові установи готові служити нашому громадянству, як молоді, що студіює в середніх та високих школах, так і старшим, хто хоче набувати знання.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УІА...

(Продовження зі стор. 1)

80-річчя з дня народження Бориса Антоновича-Лавиновича, вшанований Об'єднанням Українських Письменників „Слово“.

15 — 21-го жовтня виставка слов'янських малюнків у рамках Тижня Слов'янських Культур з участю 10-ти українських малюнків.

24-го жовтня: відкриття виставки олій маестра Якова Гніздовського, яка продовжуватиметься до 15-го листопада.

У найближчому майбутньому заплановано такі імпрези, з яких деякі вже відбулися.

28-го жовтня: вечір присвячений творчості Євгена Сверстюка, на який запрошує Видавництво „Сучасність“.

3-го листопада: панель „Жінка в науково-технічній професії“ — заходами Т-ва Українських Інженерів Америки, Відділ Метрополі Нью Йорк.

4-го листопада: вечір Михайла Драй-Хмара, який влаштувало Наукове Т-во ім. Шевченка та Українська Вільна Академія Наук.

10-го листопада: зустріч з Еммою Андрієвською та Іваном Кошелем, на яку запрошують Нью-Йоркська Група і В-во „Сучасність“.

16-29-го листопада: виставка мистикін Роксолани Лучаковської-Армстронг.

17-го листопада: Наукова конференція Товариства Українських Інженерів Америки, старанням Головної Управи Т-ва.

18-го листопада: музичний вечір молодих талантів, який влаштує 72-й відділ Союзу Українок Америки.

8-го грудня: традиційна ялинка Секції Дружини Лікарів при Українському Лікарському Товаристві Північної Америки, відділ Метрополі Нью Йорк.

15-го грудня: передріздвяна Ялинка ТУІА, отримана з виставкою мистикін Ірини Носик з Торонто.

2-го грудня: показ моди, проєктованої п-і Євгенією Тріскою, спонзорований Українським Гарвардським Інститутом.

В останні тижнях відбулись товаришів-інформативні зустрічі, влаштовані членами програмової комісії УІА, одна з них під час Тижня Слов'янських Культур та інші з молодими професіоналістами, потенційними членами Інституту.

Однією з важливих тем нарад директорів були фінансові справи. Стверджено, що хоч Інститут нараховує понад 180 членів, багато з них дуже нерегулярно сплачують річні рати, чим наражують Інститут на фінансові труднощі. Рішення вислати боржникам відповідні пригадки, а якщо на них не буде відгуку, вилучити їх із списку активних членів.

Предметом нарад були також Річні Загальні Збори Інституту, які мають відбутися у п'ятницю, 9-го листопада в 7:30 вечора. На Зборах мають вибрати чи перевибрати чотирьох директорів, календар яких цього року кінчається, також вирішити багато важливих справ, від яких залежатиме доля Інституту в майбутньому. Тому дуже важливо, щоб на Збори прибуло якнайбільше число членів.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА...

(Закінчення зі стор. 1)

проаналізував значення Листопадового Чину на пізніший розвиток подій і на дальшу боротьбу за державність, що її вели армії УНР та УГА, а у пізніших роках УВО, ОУН, Карпатська Січ, УПА, 1-ша Українська Дивізія УНА та інші військові формуції. На прикладі героїзму виконавців Акту 1-го Листопада виростало і виховувалося в Україні молоде покоління, яке продовжувало українську визвольну боротьбу у пізніших роках. Прелегент зокрема відмітив вплив цієї боротьби на теперішню молодість, широко цитував з творів поета Василя Симоненка, який місто Львів називав епіцентром його радощів і надій, до якого він приходив із захопленням сина „від степів до Славути легенду снує“, щоб там, —

як це казав Симоненко, — „краплю сили влихнути у серце моє“, Чин Першого

Листопада, — заявив доповідач, — є нагодою вчитися з минулого, як нам треба поступати в майбутньому“.

У кінці другої половини програми знову виступили знаменитий хор „Прометей“ з чотирма піснями — „Косар“, сл. Т. Шевченка, муз. С. Людкевича; „Часом я тужу“, сл. Б. Лепкого, муз. Б. Кудрика; „Огні горять“, сл. Т. Шевченка, муз. І. Воробкевича — С. Людкевича, закінчуючи свій виступ довшим твором К. Стеценка на слова Т. Шевченка „У недільному, у святую“, викликаючи захоп-

лення у присутніх, які бурхливими оплесками дякували хористам за справжній співочий пир. Солістами у цій частині виступали: І. Кушнір, І. Павлічка.

Академію закінчено відспіванням українського національного гімну, що його розпочав хор „Прометей“, а відтак підхопили всі присутні.

У підготові цієї імпрези дуже допомагали імпрезний референт КОУАО п. Микола Грицьковий, інж. Т. Гіряк і п. Т. Шевчук, які займалися також оформленням сцени.

Замість квітів на свічку моглили нашого Дорогого Приятеля

бл. п. інж. Миколи Яримовича

на Патріарший Фонд Товариства св. Софія

складово 50.00 доларів.

Інж. Орест і Марія ГЛАДКІ

Дружині пані Олі і синові д-рові Михайлові з Родиною наші глибокі співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Земляками Стрийщини і Приятелями, що 6-го листопада 1979 року, після важкої недуги, в ранніх годинах, відійшла у Вічність у Гантінгтоні, Лонг Айланд, Н. Й.

наша Найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ІРИНА ЮЛІЯ ПИЗНЮК

народжена 28-го квітня 1908 року в Стрию, Україна, учителька на рідних землях, медсестра в Німеччині і Мінеаполісі, Мінн., де проживала і працювала 30 років від приїзду до ЗСА, мистикін і любителька мистецтва та жертвувальниця українських музеїв та членка різних українських організацій в Україні і ЗСА.

ПАНАХИДА в четвер, 8-го листопада 1979 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яремчак в Нью Йорку.

ПОХОРОН в п'ятницю, 9-го листопада 1979 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Нью Йорку на українській православній цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

брати:

ПЕВ з дружиною ПЕГІ і дітьми в Англії

ВОЛОДИМИР з дружиною КАТЕРИНОЮ і дітьми в ЗСА

сестри:

РОЗАЛІЯ з родиною

І НАДІЯ з родиною в Україні

Дальша і ближча Родина в Україні і ЗСА

Товариство Українських Інженерів Америки Відділ у Філадельфії, Па.

у глибокому смутку повідомляємо усе своє Членство та Українську Громаду, що для 5-го листопада 1979 року, після тяжкої недуги, відійшов у Вічність

сл. п. проф. інженер

МАКАР КАПЛИСТИЙ

азірецький член й один з визначних голів Філадельфійського Відділу ТУІА та Контрольної Комісії, основоположник і довголітній голова Стипендіального Фонду при Т-ві, майор Армії Української Народної Республіки, учасник 1-го Зимового Походу, лицар Запівного Хреста, відзначений Хрестом Симона Петлюри і Воєнним Хрестом, член НТШ і УВАН, член Професорської Ради УТГІ — Української П. літехіки на еміграції, член і голова багатьох товариств і установ, культурно-освітній і суспільно-громадський діяч на рідних землях і на еміграції.

ПАНАХИДА буде відслужена у п'ятницю, 9-го листопада 1979 р., о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Бреннана при 858 Н. 22-га вул. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН розпочнеться в суботу, 10-го листопада 1979 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. о. Миколая при 24-й і Поллар вулицях у Філадельфії, а відтак Тілінні Останки Покійного будуть перевезені на українській православній цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 12-й дня.

Горем опечаленій Дружині і Родині Покійного складово найщиріші співчуття.

Усіх Колеґ-Членів ТУІА просимо взяти якнайчисленнішу участь у похоронах.

Управа

ПОСТІЙНА КАРТИННА ГАЛЕРІЯ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ

ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ в приміщенні Т-ва „САМОПОМІЧ“, 98 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.

запрошує на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ БОГДАНА КОНДРИ

в неділю, 11-го листопада 1979 року, о год. 1-й по пол. Виставка буде відкрита щоденно від 10-30-ї по пол., крім неділі і понеділка до 1-го грудня. Тел.: (212) 777-1336.

Окремих повідомлень не висилається.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЮ ЙОРКУ ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ „ПЕРШІ СТЕЖІ“

136 Друга Авеню, 2-й поверх

(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 16-го листопада 1979 року, о год. 7-й веч.

ЯРОСЛАВА РУБЕЛЬ

РЕПОРТАЖ ІЛЮСТРОВАННИЙ ПРОЗІРКАМИ

„ПЛАСТОВІ ЗУСТРІЧІ“

від року 1957-го (Грефтон, Онтаріо, Канада) до року 1978-го (Скалісті Гори, Альберта, Канада)

Організація СУМ-А, Пассейк, Н. Дж.

аплашувє

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.

240 Н-ре Авеню

в суботу, 10-го листопада 1979 року

Початок від год. 9-ої — ?

Грає оркестра „Нова Зірка“ з Монтреалю

Вступ для дорослих: \$7.00, для молоді \$4.00

Буфет в Норді Комітету

Столи замовити у п. Драйчука, тел.: (201) 471-1345 або (201) 473-9805

у глибокому смутку повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 5-го листопада 1979 року, після довгої і важкої недуги, відійшла у Вічність, у Філадельфії, Па., на 68-му році життя наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ, СЕСТРА і БАБУНЯ

бл. п.

СТЕФАНІЯ ШАРАН

народжена у Львові, Україна, провідна громадська діячка в системі Організації Українського Визвольного Фронту ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ, член ОУН і різних громадських організацій і установ.

ПАРАСТАС буде відслужений в п'ятницю, 9-го листопада 1979 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні М. Насевича, 109 Іст Тейбор Рд у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН у суботу, 10-го листопада 1979 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви Христа Царя при Каюга вул. (на Нейтавіні), а відтак на цвинтар у Факс Чейсі.

У горю:

МАРІАН — чоловік
РЕНАТА ОЛЕАРЧІК — дочка з чоловіком д-ром АНДРІЕМ
ХРИСТИНА, РОМАН і АДРІАН — внуки
ОЛЬГА — сестра з чоловіком МИХАЙЛОМ і дітьми і внуками
в Україні
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

Від Західного Представництва Української Гельсінкської Групи

ЗВЕРНЕННЯ

У Совєтському Союзі розгорнулася нова хвиля терору супроти правозахисців. Зокрема великі втрати понесла Україна. Ось скорботний список тих втрат лише за 1979 рік. Закатовані — видатний український письменник Гелій Снігирьов і визначний композитор легкого жанру пісень Володимир Івасюк, покінчив із собою поет і публіцист Михайло Мельник. Засуджені на три роки концтабору кожен — інж. Йосип Зисельс і член Гельсінкської Групи Василь Овсінко. Заарештовані і знаходяться під слідством такі члени Гельсінкської групи: Олександр Бердник, Петро Січко, Василь Січко і Юрій Литвин; історик Юрій Бадзьо і поет Микола Горбаль. Арешти прокотилися також по Москві, Литві і по інших місцях.

Наше представництво в погодженні з представниками Московської, Литовської і Вірменської груп проводить демонстрації як протест проти нової хвилі арештів у СРСР і у відзначення трьохріччя Української Гельсінкської Групи.

Перша демонстрація буде у суботу, 10-го листопада, о 2-й год. по полудні, на 67-й вул. між Лексінгтон і Парк-свенями.

Друга демонстрація відбудеться в тім самім місці у вівторок, 13-го листопада, в 11-й год. ранку. Шоденне мікетування коло будинку совєтської місії відбувається від 5-ої до 8-ої години вечора від 5-го до 13-го листопада.

Демонстрації, згідно з принципами Гельсінкського руху, мають бути виключно мирними. Справа не в галасі, а в тому, щоб більше прийшло людей і твердо, хоч і мовчки, висловили свій протест проти потоптання прав людини.

Ми закликаємо всю українську громаду прийти на демонстрації, щоб висловити солідарність з Тимі, хто бореться за права людини в Україні і хто за ту боротьбу карається в таборах, тюрмах і бжевілях.

Петро Григоренко

Діти — це скарб народу!

Діти Світлички шкільного року 1978/79. Посередині вчителька С. Вацик, справа від неї опікунка І. Бадяк, зліва — помічниця вчительки — п.л. Марта Лопатинська.

Діти — це скарб народу! — це гасло 1979-го року — Українського Року Дитини. Справді виховання дитини, вплив на неї в ранньому віці, мусять бути настільки сильні і корисні, щоб могли дати їй силу протиставитися тим некорисним впливам, на які вона буде виставлена, підрастанучи. В 1979 році треба посилити виховну працю з українськими дітьми, а дуже добрим засобом до цього — є Світлички.

Однією з них — це Світличка в Нью-Йорку, що її організовано в 1970 році і якою опікується 83-й Відділ Союзу Українок Америки.

Ця Світличка успішно працює під безперервним проводом вчительки Євгенії Вацик, якій допомага-

ють пластунки, в цьому році — Ксенія Зелик. Опікуною є п. Ірина Бадяк. Зайняття відбуваються щосуботи від год. 10-12-ої ранку в школі св. Юра. В програмі навчання: пісні, гри й забави, ручні роботи, імпровізації — Гарбузовий День, Гостина св. Миколая, Різдвяна програма, День Матері, писання писанок та зладження великодніх кошчків тощо. Недавно до Світлички загощила лікарка — д-р Маруся Чабан, яка говорила дітям про відвідини у лікарській канцелярії.

Цього року у Світличці навчається 24 дітей. Дітей ще можна записувати. За інформаціями прошу телефонувати до вчительки С. Вацик на число (212) 228-8788.

Відзначування 50-річчя ОУН в Пассейку-Кліфтоні

У неділю, 21-го жовтня ц.р. в Українській Централі при Говп. свеніо в Пассейку, Н. Дж., заходами Громадського Комітету при УККА відбулося відзначення 50-річчя Організації Українських Націоналістів, на яке загощив хор „Прометей” з Філадельфії.

Свято розпочато апелем сумівської молоді та внесенням прапорів і відспіванням Українського Національного гімну. Коротким словом відкрив імпровізацію голова УККА адвокат К. Ванно. Хор „Прометей” під диригентурою проф. М. Дрябоги при аккомпанюванні п.ни Ірини Пелех започаткував свій виступ пісню „Стрілецьким шляхом”, а після цієї же хор виконав інші пісні: „Ой у лузі”, „Гей хлопці”, „Журавлі”, „Нема в світі”, та „Слава, слава отамане”, пісню укладу Мих. Гайворонського. Відтак відспівано „Ой пущу я кониченка” із браурним „Військо йде!” — муз. М. Лисенка із чудовим сольно п. З. Чорнобіля.

Присутній виступ хор спірий мали надзвичайно тепло — гураганними оплесками. Пізніше заспівано пісню на слова О. Білика, муз. Гулака-Артемівського із солістом І. Кушнірем.

Святочну промову вголосив старшина УПА п. Лев Футала. У своєму рефераті прелегент спинився на положенні українського народу по нашій програній боротьбі і над цим, як прийшло до створення УВО-ОУН, а в дальшому до УПА і до проголошення Акту 30-го червня 1941 року у Львові. Промовляючи, він сказав, що Україна ста-

ла авангардом у боротьбі проти Москви. Промовець згадав УГВР із гаслами: „Воля народам, воля людям!” Націоналізм — сказав прелегент, — став страшним для Москви, тому вона постаралася винищувати її провідників; там в Україні голод — вивози, тут підступні вбивства, прикладом злочинної руки Москви є вбивство Степана Бандери. І вона доскоди бореться із українським націоналізмом, називаючи його „бандерівщиною”. Закінчуючи свою промову п. Л. Футала сказав, що шлях українського націоналізму — провадить до визволення українського народу й здобуття незалежності.

Лариса Крупа чудово виконала на фортепіані, під яскраві оплески публіки „Прелюд”, муз. Ревуцького та „Першу балладу” муз. Шопена. У другому своєму виступі хор „Прометей” виконав „Кобзар” (Понад полем іде), сл. Т. Шевченка, муз. Людкевича. Далі „Часом я тужу за тобою”, муз. В. Кудрика, „Вогні горять” сл. Т. Шевченка, муз. І. Воробкевича та С. Людкевича із сольно І. Павлічка. На закінчення хор бравурно проспівав „Грай, грай бандуро”. Всі проспівані пісні були на високому мистецькому рівні.

На закінчення голова УККА адвокат К. Ванно подякував хорі, його диригентів і Громадському комітету за організування свята, яке закінчено відспіванням Українського національного гімну.

(оін)

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПОДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

ОЛЕНА ЗВІНЧАННА та МИХАЙЛО МІЛАКОВИЧ, ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течі. Том другий: Пляжета Рабіа.

939 сторінок. Ціна — 15.00 дол.

Замовляти: книгарський відділ при „Свободі”, передаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошту пересилки.

„Свобода”, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Homeward Bond.

The road to buying a new home can be difficult. But United States Savings Bonds can make the journey a lot easier.

All you have to do is join the Payroll Savings Plan where you work.

That way, a little is set aside from each paycheck to buy Bonds. Automatically.

You'll be amazed how quickly they pile up. Before you know it, the Bonds have built you a nice down payment. And you can build a nice, new home.

If you've been trying to save for a new home, buy U.S. Savings Bonds.

And get your savings headed in the right direction.

Take stock in America.

Paid by Ukrainian National Ass'n & „Свобода” Ukrainian Daily

Інж. О. Ганас — талановитий професіоналіст у мережі електроніки

Фірма ОАК Коммунікейшен САТУ Дивіжен у Кристал Лейку, Ілліной, кодо Чикаго оголосила, що інженера-електроніка Ореста Ганаса підвищено до становища віцепрезидента інженерського відділу.

Інженер О. Ганас є затрунений в цій багатомільйонній міжнародній фірмі від лютого 1978 року, коли він з родиною переїхав в околицю Чикаго з Філадельфії. Від лютого 1978 року він займає становище директора інженерського відділу цієї самої „САТУ Дивіжен”.

Фірма „ОАК Коммунікейшен” займається спорядженнями і продукцією комунікаційних систем, які вживаються для розповсюдження тепер дуже популярних „каблових” та „премій” телевізійних програм. (Ті „преміум” програми є найкращої якості і без оголошень). За останнього півтора року фірма „ОАК Коммунікейшен САТУ Дивіжен” зросла практично і під цей час виробляє цих спеціальних систем на 60 мільйонів доларів річно.

Перед затрудженням в „ОАК”, інж. О. Ганас працював 2 роки в „RCA Ас-троелектронік” у Гайтс-таві, Н. Дж. де він був провідником спорядного відділу електронічних систем для комунікаційних сателітів.

Між роками 1969 і 1976 роками, він був уділовцем і співласником малих фірм, які займалися технологічними дослідженнями і спорядженнями електронічних систем для комунікації через сателіти. Протягом того часу він був провідником та директором інженерського відділу, який виконував багато нових комунікаційних систем для НАСА і Де-

Інж. Орест Ганас

партаменту Торгівлі. Власне весною 1970 року його група виконала першу сателітну комунікаційну систему в мікрохвилях, що надавалася до ужитку на кораблях. Інж. О. Ганас в квітні 1970 року випробував цю систему практично, будучи учасником славної дослідної експедиції на Актичне море на кораблі „СС Мангантан”.

У роках 1960-1969 інж. О. Ганас працював для фірми „Філко” у Філадельфії та „RCA” в Кемден, де він одержав два патенти на електронічні комунікаційні апарати.

Інженер О. Ганас закінчив свої студії бакалавра електронічної інженерії в Мерілендському університеті в 1960 році, здобувши ступінь магістра електронічної інженерії у Дрексел університеті в 1964 році.

Інженер О. Ганас, його жінка Христина та дочка Леся, Аня і Рея замішкують тепер у Палатині, Ілліной. Він є членом Т-ва Українських Інженерів Америки, а решта родини — це активні члени Пласти.

Уся родина інж. О. Ганаса є рівнож членами 216-го та 337 Відділів УНСОУ.

Н.Н.

НЕ ТІЛЬКИ ОПОЗИЦІЯ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ня та поширювання відчуження серед громади. З часом може дійти до того, що буде майже два суспільства, між якими припиняться контакти і зникне всяка співпраця.

При цьому треба твердити, що опозиція як дійсна альтернатива можлива тільки тоді, коли вона попри свою теоретичну концепцію виявляє себе в акції. Опозиція мусить ділом переконати суспільство, що вона вміє з успіхом справлятися з конкретними завданнями, що вона вміє „закапати рукави”, а не тільки проявляти себе в словесних виступах і болах. Колись одні громадські формации закинули, що вона „навіть не веде одного дитячого садка”. На це послідувала гнівна відповідь, мовляв, ми „загалі дитячими садками не займаємося”. Це правда, але ж коли не в веденні дитячих садків, то в чомусь іншому треба показати свої практичні ділові уміння!

Де ж є у нас організована суспільна сила, що може стати альтернативою до існуючого стану? Як звичайно в таких ситуаціях номінально не бракувало б претендентів, але коли приходиться до діла, то їх не бачимо. Поза табором Визвольного Фронту, що фактично домінує наше громадське життя, а це має свої наслідки і в політичному секторі, є ще такі сили, що могли б претендувати стати альтернативою до Визвольного Фронту, тобто, під кожним оглядом — в ідеї в концепції, на практиці — заміняти його: ОУНм та коаліція (покищо, бо в майбутньому вона може трансформуватися в монолітне політичне тіло) Українського Демократичного Руху.

ОУНм роками й цілими десятиліттями грає роль головного протиставлення Визвольному Фронту. Однак ролі альтернативи до нього вона перебрати не може. З'єднав їх не тільки одна назва (ОУНм — ОУН), але та сама ідейна база, подібні життєві оцінки, близькі політичні наголоси, а це все робить з тих двох організацій радше одне розціплене живе тіло, і в ніякому разі дві альтернативні протилежні сили. Щоб бути такими силами треба різнитися між собою ідеологічними настановами, програмою, ієрархією висування завдань та методами. Коли цього немає, спір між такими двома силами набирав характеру боротьби особистостей і групових амбіцій, а не характеру двох різних сил, які інакше та іншими методами й засобами та на іншій підставі реалізують завдання своєї громадськості.

Значить тією альтернативою міг би бути тільки Український Демократичний Рух. Але чи насправді УДР має потрібні внутрішні спроможності на це? Заперечувати це, було б не лише передчасно, але й безпідставно. Тим більше, що саме така суспільна функція очікує на УДР. А ніщо так не підносить самопочуття та не мобілізує енергії, як властиво свідомість вагомої суспільної функції. В ній, у цій суспільній функції, у її виконанні УДР може себе віднайти й вирости. Покищо поза УДР ніякого іншого кандидата на таку суспільну альтернативу немає. УДР знаходиться ще в стадії посилення процесу устійовлення своїх позицій, але вже є позначки, що він як цілість і його деякі компоненти виходять зі сфери мовчання, в якій вони до тепер жили, на „денне світло” в громаду і в гро-

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 11-го ЛИСТОПАДА 1979 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 5-ва св. Івана Хрестителя 76 В'їзду, о год. 1-й по пол. в українській католицькій школі при Сенфорда і Аяві вул. Проситесь чл. прибути і вивіряти записки вкладами. — В. Борський, предс. Т. Клебан, касир. Ю. Демчук, фін. секр.

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ БРАТА СТЕПАНА ПІЛЕШОК або сестру ЮЗІЮ, дівоче прізвище ПІЛЕШОК з села Волиця, Волин. Мали б замішати в Нью-Йорку або околиці. Хто знає би про них або вони самі, прошу з'ясуватися, маю вістку з дому від сестри Наді, замужньої Козак. Моя адреса: DEMIAN KARMAKUK 307 Protection Avenue Herkimer, N.Y. 13350

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1888 R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY

Funeral Directors

Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 688-3475

191 Avenue „A” NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-9330

Директор ПОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ

Займається альтернативним похоронам в каплицях, похованнях і коніях районо міста. Похорони по мінімальних цінах.

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

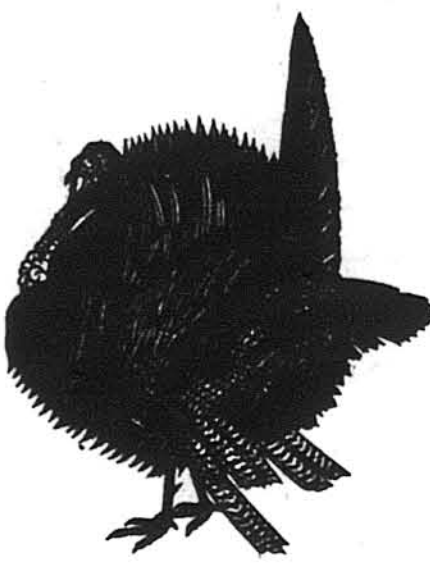
РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ на СОЮЗІВЦІ

У „День Подяки”, четвер, 22 листопада 1979 р., год. 1-ша по пол.

СПЕЦІАЛЬНИЙ, ТРАДИЦІЙНИЙ СВЯТОЧНИЙ ОБІД

На спеціальне замовлення ЦІЛИЙ ІНДИК для родини.

Обіди тільки на замовлення

Дереворит Я Гіндовського

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Kerhonkson, N.Y. 12446 або телефоном — (914) 626-5641

ВЕСЕЛКА

Журнал для української дітвори.

КОЛЬОРОВІ ІЛЮСТРАЦІЇ ВИХОДИТЬ КОЖНОГО МІСЯЦІ У ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА” ХОДАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАР. ОУНОГО СОЮЗУ.

РЕДАГУЄ КОЛЕТІЯ

Річна передплата становить у США — 8.00 доларів, у інших країнах — рівнозначна цій сумі. Для членів УНС — 5.00 доларів. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна поштової оплати — 1.00 долар.

Адреса: „СВОБОДА” — „ВЕСЕЛКА” P. O. Box 346 • JERSEY CITY, N.J. 07303 • U. S. A.

Granite

Marble

Bronze

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРИХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ, НЮ ЙОРК.